

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 17

23. dubna 2017

Cena: 8 Kč

Slavnost uvedení dalších pěti zvonů ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové

S radostí vám oznamujeme, že v pondělí 1. května v 18 hodin ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové bratr patriarcha Tomáš Butta spolu s bratrem biskupem Pavlem Pechancem slavnostně uvede další pětici zvonů pro zdejší koncertní zvonohru. Účast na slavnosti přislíbili i hejtman Královéhradeckého kraje dr. Jiří Štěpán a primátor Hradce Králové dr. Zdeněk Fink, kteří nad projektem koncertní zvonohry převzali záštitu.

První ze zvonů ponese jméno bratrského biskupa **Jana Augusty**, jehož působení je spjato i s východočeskou Litomyšlí, druhý jméno **Jana Blahoslava**, jemuž vděčíme za překlad Nového zákona, který se stal součástí Bible kralické, a třetí jméno **Jiřího Strejce**, rovněž jednoho z překladatelů Bible kralické. Všichni tyto představitelé Jednoty bratrské nám po sobě zanechali i dodnes živé písňové texty, z nichž některé ve společném zpěvu při této slavnosti zazní. Zvon se jménem Jiřího Strejce nám však bude připomínat nejen bratrského překladatele žalmů, ale také stejnojmenného hradeckého hudebního skladatele a skvělého varhaníka

v katedrále sv. Ducha, jehož poslední velké veřejné vystoupení před odchodem k Pánu se uskutečnilo právě za varhanami ve Sboru kněze Ambrože.

Čtvrtý zvon ponese jméno **Daniela Adama z Veleslavína**, vynikajícího tiskaře 16. století, prvního vydavatele notových materiálů, s nímž je spojena doba rozkvětu českého jazyka. Pátý zvon pak bude připomínkou bratrského šlechtice **Karla staršího ze Žerotína**, rodáka z Brandyse nad Orlicí, ochránce Jana Amose Komenského, který přesunul bratrskou tiskárnu do Lešna a knihovnu do Vratislavi.

Slavnost opět doprovodí varhanice Jiřina Dvořáková Marešová a carillonér Radek Rejšek, který nám zahrraje na stojanu s třinácti středně velkými zvonů, nově nainstalovanými zvonářem Petrem Rudolfem Manouškem, a dá nám tak v náznaku zkusit, jak jednou bude zvonohra znít.

Touto peticí dosáhneme počtu 35 zvonů, ale stále ještě nejsme u cíle. Dále pokračuje účelová sbírka na zvonohru, na kterou lze přispět buď na účet 4862517001/5500 u Raiffeisenbank, a. s., pod variabilním symbolem 329, nebo odevzdáním příspěvku na Farním úřadě ČČSH v Hradci Králové v Ambrožově ulici.

Dárcům, kteří by chtěli věnovat celý zvon (ceny dalších pěti zvonů se budou pohybovat mezi 38.115 a 39.325 Kč), nabízíme na zvonu umístěné věnování. Jsme však vděční i za drobné příspěvky, z nichž se rodí toto dílo k Boží oslavě a lidem pro radost.

A tak na 1. máje večer bude zvát k lásce nejen hrdliččin hlas, ale také hlas zvonů ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové nás pozve k Boží chvále a ke společně sdílené radosti. Těší se na vás

Františka Klásková,
farářka,
a Pavel Pechanec,
biskup

Obrázek papouška, který má symbolizovat letošní Den Země, je dílem paní Lenky Bromkové. Nakreslila ho ústy - neboť jde o jednu z umělyň, kterým tělesné postižení znemožnilo užívat tvořivé práce rukou. Talent těchto lidí, které podporuje nakladatelství **UMUN** (www.umun.cz), jsme představili v našem týdeníku na jaře minulého roku a nyní jejich nadání, nezdolnou trpělivost, lásku k malování a v mnoha případech i lásku k přírodě, opět připomínáme. Symbolický svátek Den Země připadá na 22. duben. V rámci oslav se nejen v našem hlavním městě odehrává řada zajímavých akcí, které reagují na problematiku ochrany přírody a působení člověka na naše životní prostředí.

Výzva autorům Blahoslavu

Prosíme autory, kteří chtějí přispět svou tvorbou do připravovaného kalendáře *Blahoslav 2018*, ať tak učiní na adresu: E. Kukuczka, Sychrova 104, 562 01 Ústí nad Orlicí či prostřednictvím e-mailu: erwin.kukuczka@tiscali.cz, a to do 27. května. -czka

Britské kořeny křesťanství a jejich vliv na kontinentu

ZAČÁTKY KŘESŤANSTVÍ V ANGLII

Éra starořímské Británie začala výpravami Julia Caesara v letech 55 a 54 před Kristem a přetrvávala do začátku 5. století, kdy okupační římské legie byly z Anglie povolány na obranu Říma; Řím se tehdy ocital pod častými útoky pohanských kmenů, hlavně germánských, až jim nakonec podlehl úplně.

Do Anglie, Walesu a do Skotska křesťanství pronikalo díky misionářům jednak přímo z Říma a jednak přes Irsko – prostřednictvím druhů svatého Patrika (385-461) a jejich souvěrců soudobých i pozdějších, jako byl sv. Kolumba (521-597).

Jedním z prvních misionářů vyslaných římským papežem do Anglie s úkolem šířit v zemi křesťanství byl svatý Augustin, zvaný také

Austin. Papež Řehoř Veliký ho sem vyslal v r. 596 v čele čtyřiceti mnichů z římského kláštera sv. Ondřeje. V Anglii je přijal pohanský král Kentu Ethelbert (560-616), jehož manželka byla křesťanka. Ethelbert se brzy po jejich příchodu nechal pokřtít spolu s mnoha svými poddanými. Augustinův úděl v Anglii rozhodně nebyl snadný. Zdařilo se mu sice obrátit na křesťanství mnoho obyvatel v jihovýchodní Anglii (byl jmenován biskupem pro Anglii, za své sídlo si vybral Canterbury, založil biskupství v Londýně a v Rochesteru a byl zvolen prvním arcibiskupem canterburským), avšak jeho úspěch v jihozápadní Anglii a ve Walesu byl nevalný. Tamní věřící se vůči němu stavěli opatrnicky – snad proto, že nebyl znám jako smířlivý

člověk. A místní biskupové ho odmítali uznat jako arcibiskupa. Augustin zemřel osm let po příchodu do Anglie, kolem r. 605.

CTIHODNÝ BEDA A MISTR JAN

S počátky křesťanství v Anglii je rovněž spojeno jméno prvního všeobecně uznávaného anglického historika – Ctihodného Bedy (673-735), autora důležitého pramene anglických dějin do roku 731 *Historia ecclesiastica gentis Anglorum*, církevních dějin anglického lidu. Svůj život zhodnotil slovy: „*Svou energii jsem zasvětil studiu Písma svatého, dodržování klášterní disciplíny a zpěvu při denních bohoslužbách v kostele; studium, vyučování a psaní mě vždycky těšily.*“ Beda psal hlavně latinsky, ale proslul také jako vůbec první autor anglické poezie. I když jeho četné latinské práce se zachovaly, jeho dílo sepsané staro-

Pokračování na str. 3

Hodnoty a tradice vzniku Československé republiky

Hodnoty a tradice vzniku Československé republiky bylo téma přednášky, kterou na Husitské teologické fakultě UK v rámci cyklu etických přednášek „*HLEDEJTE SPRÁVEDLNOST, ALE JAK?*“ 28. března t. r. proslavil prof. JUDr. Václav Pavlíček CSc., Dr.h.c.

Pan profesor je špičkovým odborníkem na ústavní právo a dekrety prezidenta Edvarda Beneše. Je zároveň společenským činitelem, oceněným medailí Za zásluhy, udělovanou prezidentem České republiky. Svou přednáškou se zaměřil na nyní frekventované téma první republiky,

a to proti překreslování dějin. S detailní znalostí a zároveň pohledem shora vylíčil tehdejší globální situaci, již doložil výkladem filozofických zásad, etických norem i zákonů. Pro studenty fakulty a hosty z jiných součástí Karlovy univerzity řečník vytvořil působivý a přesvědčivý obraz doby a její aktuality pro současnost, nesený touhou hledat spravedlnost a pravdu. To je duchovní prostor pro pěstování skutečné vědy, do jejíhož domu teologie od vzniku univerzity patří. Panu profesorovi Václavu Pavlíčkovi náleží náš dík i úcta. **ZK**

Bohoslužba ke Dni Země

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k účasti na ekumenické bohoslužbě ke Dni Země. V úterý 25. dubna od 19 hodin v pražském kostele Nejsvětějšího Salvátora (u Karlova mostu). Bohoslužbu bude sloužit P. Marek O. Vácha a kázání pronese Renata Wesleyová, farářka naší Církve československé husitské v Praze-Dáblicích, zpěvem pak setkání obohatí pěvecký sbor Gabriel. **JNE**

Pocta Bohu v přírodě

Slyš, zní k nám tóny tam z výsostné dáli,
by jméno Boží nesly výš.
Jej ctí i zem, moře v písni ho chválí,
ó lide, zákon jeho slyš!...

Jen stůj a vnímej tu nádheru díla,
svět k potěše, jenž nám byl dán.
Což rád a moudrost a přírody síla
ti nechce říci, kdo v něm je Pán?

Zdaž cítíš dýchati dlouhé ty šiky,
jež v Pánu chválí úděl svůj?
Nuž, Tvůrci všeho vzdej v modlitbě díky
a Jemu stále důvěřuj!

Miroslav Matouš: Světlo všedním dnům

Orchestr lidského života musí ladit

Katolický přístup k rozvoji lidského života se zaměřuje na dosažení fyzické i duševní rovnováhy a podporuje jak individuální odpovědnost, tak společenskou vazbu, uvedl papež František.

Vývoj, který je „plně lidský“, uznává, že být člověkem znamená žít ve vztahu; potvrzuje „začlenění, nikoliv vyloučení“, hájí důstojnost osoby v protikladu k jakémukoli formě zneužívání a bojuje za svobodu, řekl papež ve Vatikánu na konferenci k 50. výročí vydání encykliky blahoslaveného Pavla VI. *Populorum progressio*, pojednávající o celkovém lidském rozvoji. Celostní nebo integrační rozvoj, jak řekl František, zahrnuje „integraci“ všech lidí do jedné lidské rodiny, integraci jednotlivců do komunit, integraci individuálních a společenských životních dimenzí a integraci těla a duše.

„Povinnost být solidární nás zavazuje hledat správné způsoby sdílení, aby pominula značná nerovnost mezi těmi, kdo mají příliš mnoho, a těmi, kteří nemají nic, mezi těmi, kteří se zbavují věci, a těmi, kteří jsou sami odsouvaní na okraj společnosti,“ řekl.

Sociální integrace uznává, že každý jedinec má „právo a povinnost“ podílet se na životě společnosti a přispívat svými dary a nadáním ke společnému dobru, řekl dále František. Zároveň však uznává, že blahobyt není něco, co lze zlepšovat nebo měřit pouze ekonomickými ukazateli; zahrnuje také „práci, kulturu, rodinný život a náboženství“. „Nic z toho nelze absolutizovat ani vylučovat z konceptu celkového lidského rozvoje,“ uvedl také, protože „lidský život je jako orchestr, který hraje dobře, jen pokud všechny nástroje vzájemně ladí a hrají tutéž hudbu jako ostatní“. Jednou z hlavních výzev pro integrační rozvoj v dnešní době, řekl dále, je tendence zaměřovat se buď výhradně na hodnotu jednotlivce, nebo tuto hodnotu zcela ignorovat. Na Západě, zdůraznil František, kultura „vyvyšuje jednotlivce do té míry, že z něj činí ostrov, jako by člověk mohl být rád sám“. „Na druhou stranu,“ uvedl, „existuje dost ideologických vizí a politických sil, které člověka drtí“ nebo zacházejí s lidmi jako s masou bez individuální důstojnosti. Moderní globální ekonomický systém má tendenci dělat totéž, dodal na závěr. Podle CathNews

Z kazatelského plánu

První neděle po Velikonocích

Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja!
1. PETRŮV 2,2

První čtení: Skutky 2,14a.22-32

Tužby velikonoční (I):

2. Aby Kristovo vzkříšení našimi srdci proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, ve velikonočním tajemství jsi ustanovil novou smlouvu smíření. Dej, ať všichni, kdo se znovuzrodili v obecenství těla Kristova, svým životem zachovávají to, co vyznávají svou vírou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Petrův 1,3-9

Evangelium: Jan 20,19-31

Verše k obětování: Matouš 28,2.5.6

Verš k požehnání: Jan 20,27

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, děkujeme ti za dary chleba a kalicha, které jsi nám udělil pro naše vykoupení a spásu. Dej, ať jsou nám zdrojem nového života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 146, 252, 258, 260

I kameny žijí a kvetou svými krystaly

Charles Dickens napsal: „*Krmte rozum a srdce vám země hladý, vzdělávejte jen rozum a srdce vám zesuroví.*“

To, co si anglický spisovatel ve svém čase a ve své době ověřil a před čím varoval, se nečekaně rozmohlo. To věděl velice dobře výjimečný pedagog Ferdinand Krch, jenž přišel na svět rok po Dickensově smrti. Svůj spis z roku 1966 nazval „*VÝCHOVA SRDCE*“.

Na rozumu postavil svou filosofii Francouz René Descartes. Jeho krédo znělo *Cogito ergo sum* – *Myslím, tedy jsem*. Descartes absolutizoval schopnost myslit do té míry, že odpíral ostatním živočichům bytí vůbec. Viděl v nich pouhé biofyzické mechanismy. V současnosti se v jeho stopě přesunul rozum z oblasti filosofie do ovládání světa politiky, techniky a ekonomiky. Přezíraný, prakticky neupotřebitelný citový život je opomíjen a potlačován.

Ferdinand Krch používá slovo, které si patrně sám odvodil. Nikdy jsem je neslyšel ani nenašel ve slovníku jazyka českého: „cítivost“, „cítivý“. Je to pojem hlubšího významu než „citlivost“ nebo „vcitřování“. Němčina má dvě slova pro „cítivost“: „Empfindlichkeit“ a „Empfindsamkeit“. Nevím, zdali by se některý z těch dvou pojmů dal přeložit jako „cítivost“. Dobře by tomu rozuměl

Albert Schweitzer. Tento německý teolog, varhanní virtuos a lékař ve své „*Úctě k životu*“ zdůraznil: „*Škodím-li jakémukoli životu, musím si uvědomit, zda je to skutečně nutné. Nesmím přestoupit nevyhnutelnost ani ve zdánlivě nedůležitém. Rolník, který na své louce pokosil tisíce květů za potravu svým kravám, ať se má na pozoru, aby na zpáteční cestě v bezmyšlenkové kratochvilí neutřel květ na pokraji cesty, neboť tím by se prohřešil na životě, aniž by byl pod tlakem nutnosti.*“ Ve stejném duchu se vyslovil Petr Kříčka:

„*Na cestě ležet, zmitat se a chvěti spatříš-li broučka, jda v luhu, zastav se, krok, dva udělej zpět, jdi pomoci slabšímu druhu.*“

Ferdinand Krch uvádí příklad hochy, který při procházce v lese se svým otcem se na pěšince zastavil, aby nešlápl na mravence, který mu křížil cestu.

Totožné vidění dvou vzdělaných mužů a malého chlapce je příkladem citivosti se soubytím a uznáním světa kolem nás, jejíž ztráta vede k jeho zpředmětnění a znehodnocení. Jeví se to zvláště ve snižování zdomácnělých zvířat a ptáků na pouhé užitkové předměty, pěstované v těsných, uzavřených prostorách velkochově, nebo v řádění účastníků technopárty na travnatých místech, kde by měla svobodně kvést a vonět

louka, či v řevu vodních skútrů na hladině Vltavy, jejíž velebnost procítil a do hudby převedl Bedřich Smetana ve své symfonické básni. Zhrubnutí citového života je důsledkem jednostranného vzdělávání rozumu na úkor jiného způsobu vnímání. Není to žádná maličkost, ale porušení řádu v životě lidí, promítaného druhotně do světa přírody, jejíž součástí jsme my sami.

Stopy citivosti nás vedou dále do minulosti, k italskému světcu Františku z Assisi. Jeho „*Chvalozpěv*“ je uveden veršem: „*Chválen buď Hospodin zemi, jež v náručí lásky živí trávu a zvěř a lidstvo.*“

Emanuel Rádl ve své „*Útěše z filosofie*“ napsal: „*Základ života je příbuzný hvězdám, takže když hledím na hvězdičku, jako by mě pozdravovala přibuzná bytost se slovy, kterými se pozdravovala panská zvěř v knize džunglí: „Jsme jedné krve, ty i já.*“

Ferdinand Krch spatřoval živé bytí ve všem stvoření, i v tom zdánlivě neživotném: „*Nejen nebesa, ale i zem je naplněna láskou, je svatá, dobrotivá. – I kameny žijí a kvetou svými krystaly.*“ Hlubokou vnímavost, opěťovanou citivostí, vztahuje ke všemu stvoření, počínaje dítětem...

Miroslav Matouš: *Hovory /15-16/ Sborník Nadačního fondu Přemysla Pitra a Olgy Fierzové. 2009-2010.*

Nad Písmem

Dvojí zjevení v Jeruzalémě

J 20,19-31

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zardovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Jan 20,19-21

Pán Ježíš se po svém vzkříšení zjevil mnohokrát. Krásný je příběh o učednících jdoucích do Emauz. Ale jen v Janově evangeliu máme zapsán příběh o zjevení se Tomášovi. Vždy se zjevil velmi nečekaně a podivuhodným způsobem. Od zmrtyvýchvstání Pána Ježíše neexistovala pro jeho oslavené tělo žádná překážka. Ani zdi, ani zámek jej nemohly zadržet. Živý, mocný Pán. Při jeho prvním zjevení v Jeruzalémě Tomáš mezi učedníky nebyl. Ale oni byli po příchodu vzkříšeného Pána tak plni radosti, že nešťastného Tomáše vyhledali a řekli mu: „*Viděli jsme Pána!*“ Odpověděl jim: „*Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, nevěřím.*“ Osmého dne potom byli učedníci opět shromážděni uvnitř a Tomáš s nimi.

Ač byly dveře zavřeny, Pán Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „*Pokoj vám.*“ Potom řekl Tomášovi: „*Polož svůj prst sem, pohled*

na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „*Můj Pán a můj Bůh.*“ Ježíš mu řekl: „*Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.*“ Když byl Pán Ježíš ukřižován, byl Tomáš úplně zničen. Říkal si bez ustání, že už je všemu konec. Nebylo pro něj žádné naděje, žádného potěšení. Proto nemohl uvěřit tomu, že Pán Ježíš žije a zjevuje se věrným. Vždyť ho viděl mrtvého!

Když slyšel pozdrav Pána Ježíše „*Pokoj vám*“, jakoby se probudil z těžkého snu. Slova, která Ježíš Tomášovi řekl, vyjadřují podstatu přístupu člověka k jádru života, k Bohu. Ani oni, jeho učedníci, jej vzkříšeného nebudou stále vidět očima těla. Proto se po svém zmrtyvýchvstání ukazoval záměrně čas od času a potom je nechal zase samotné. Ale byl s nimi každý den, i když neviditelně. Chtěl, aby se naučili žít ve víře. Připravoval je na dobu, kdy s nimi nebude fyzicky. Na dobu po vystoupení na nebe. Potom se plně uplatní slova, která řekl Tomášovi:

„*Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!*“ Nanebevstoupení Páně si budeme letos připomínat až 25. května. Ale slova, která řekl Pán Ježíš Tomášovi, patří i nám a měli bychom si je připomínat často. Nikdo z nás neviděl vzkříšeného Pána očima svého fyzického těla. Ale smíme a máme uvěřit plně těm, kteří jej po vzkříšení viděli, popsali to, rozhlášovali, a tak mohly být jejich zážitky a zkušenosti zapsány v evangeliích. Všichni z nich byli věrohodní svědkové. Přestali se bát o vzkříšeném Pánu veřejně mluvit. Kéž i my dokážeme být stateční věrohodní svědkové.

K tomu neodmyslitelně patří být radostnými křesťany, jako byli ti, kteří vzkříšeného Pána Ježíše na vlastní oči viděli. Znamení jeho utrpení za naše viny na jeho rukou i nohou jsou svatá znamení pro časnost i věčnost, znamení jeho nekočné lásky vůči nám!

Vyznávejme proto zde na zemi s Tomášem nejen slovy, ale celým životem: „*Můj Pán a můj Bůh.*“

Helena Salfická

Pane Bože, děkujeme ti za všechny svědky, kteří skutečnost o vzkříšení Pána Ježíše šířili neohrožené dál.

Děkujeme ti i za naše předky, kteří nám tuto radostnou zvěst předávali i v dobách náboženské nesvobody. Prosíme tě, dávej nám sílu a radost, kterou nám nikdo jiný dát nemůže, abychom byli radostnými křesťany. Amen.

Britské ...

pokračování ze str. 1
angličtinou zničil zub času. Podle sv. Bonifáce byl Beda „světlem církve, rozžatým duchem svatým“. Bedu také nejednou cituje Mistr Jan Hus. A Beda byl jediný Angličan, jehož Dante jmenuje ve svém díle Paradiso.

CESTOVÁNÍ V RANÉM STŘEDOVĚKU – ALKUIN A BALTYLDA

Hromadné cestování nebo turistika, jak je známe dnes, ve středověku neexistovaly. Za hranice tehdejších kmenových území, spravovaných obvykle jedním vladařem, cestovali jen aristokraté nebo duchovní. Mezi Brity, kteří se proslavili na evropském kontinentě, kde putovali hlavně do Říma, ale také do Svaté země, byl například Alkuin, syn

anglosaského šlechtice, narozený v severoanglickém Yorku r. 735. Na cestě do Říma se jako mladý jáhen setkal v Parmě s Karlem Velikým, který ho pozval ke svému dvoru do Cách. „Odtud poznamenal Alkuin celý duchovní život své

Vyobrazení Bedy z roku 1493
Zdroj: Wikipedie

doby,“ píše autoři knihy Rok se svatými. Vyučoval celou panovníkovu rodinu a řadu jiných významných osobností. Značnou energii investoval do potírání bludných názorů a obracení pohanů. Posledních osm let svého života strávil jako opat kláštera v Tours v dnešní Francii, kde byl v r. 804 pochován.

Sto let před Alkuinem se v Anglii narodila Baltylda, kterou jako malé děvčátko unesli Vikingové do Evropy a prodali ji hofmistrovovi domu krále Chlodovíka. Nejprve sloužila jako otrokyně, ale vzbudila královu pozornost. Zamiloval se do ní, oženil se s ní a po jeho smrti se stala regentkou za svého nedospělého syna Chlothara. Zakázala otroctví, pečovala o chudé a nemocné. Založila klášter Chelles u Paříže, kde zemřela ve věku padesáti let.

Milan Kocourek
Dokončení v příštím čísle

Homileticko-liturgický seminář

Poslední březnovou středu se v pražské budově ústřední rady uskutečnil homileticko-liturgický seminář k velikonočním textům.

Prof. Zdeněk Kučera jej zahájil systematicko-teologickým uvedením do velikonoční zvěsti verši apoštola Pavla I. K 15,3-10. Ve svém výkladu vyzdvihl moment předávání víry, jehož jsme jako křesťané dodnes součástí; naši církví pak tento odkaz připomíná, že navazuje na tradici staré církve s židovskými kořeny. Tento důraz je v kontextu současné doby zvláště aktuální vzhledem k celospolečenské situaci a zvýšené potřebě solidarity mezi křesťany. Pravdivost zvěsti apoštola Pavla o posledních událostech Kristova života (zemřel, byl pohřben, ukázal se bratřím) dosvědčuje on sám, jemuž se jako nejmenšímu z apoštolů ukázal zmrtevýchvstalý Pán. Duchovní si tak znovu mohou uvědomovat svou svědeckou službu; především prostřednictvím bližního se člověk setkává s Kristem ještě dříve, než otevře Písmo.

Bratr Mgr. Lukáš Bujna se dlouhodobě zabývá liturgií naší církve a studuje také liturgie jiných církví a liturgické prameny. Je autorem Bohoslužebné knihy ČČSH s biblickými čteními řady A-C. V obsáhlém referátu nás seznámil s historií velikonočních obřadů od nejstarších dob až po 50. léta 20. století, kdy se v Římskokatolické církvi díky papeži Piu XII. ustálily obřady „svatého třídění“ s Vigilií zmrtevýchvstání Páně v nočních hodinách.

Br. Bujna vysvětlil na základě Janovy zprávy (J 13,1-15) obřad umývání nohou v liturgii Zeleného čtvrtku dle Bohoslužebné knihy, který byl inspirován anglikánskou tradicí, navazující na církev předreformační. V liturgii Velkého pátku upozornil na emocionálně silný text výčitek či žalob Páně, představující meditaci nad utrpením Páně. Výkladem o Bílé sobotě jako aliturgickém dni, kdy se neslaví večere Páně, jsme se posunu-

li až k vrcholu velikonočního tridua, k Vigilií slavnosti zmrtevýchvstání Páně s obřadem velikonoční svíce, představující zmrtevýchvstalého Krista, s biblickými čteními, vypravujícími příběh lidstva od stvoření světa, přes přejití Rudým mořem, až po velikonoční evangelium o vzkříšení. Vhodnou součástí obřadů je obnova křestních slibů či svátost křtu. Výklad byl zakončen doporučením knihy Z. Neubauera „Mysteria křesťanská“, vyzdvihující kosmogonický význam Velikonoc.

Dalším přednášejícím byl PaedDr. Zdeněk Kovalčík, nově jmenovaný kantor naší církve, jenž si připravil manuál s přehledem postních a velikonočních písní dle zpěvníku ČČSH a postní a velikonoční variantu zpěvu duchovního „Přispěj nám“. Podrobněji rozpracoval obřad Vigilie s obnovou křestních slibů. Závěrečný příspěvek br. patriarchy dr. Tomáše Butty byl zaměřen na kazatelskou práci. Bylo zdůrazněno, že při velikonočních bohoslužbách musí zaznít poselství o kříži a vzkříšení – jádro našeho zvěstování.

V liturgickém čtení Zeleného čtvrtku vyzdvihl br. patriarcha dva motivy důležité pro Jana: motiv Pána a Služebníka. Janův text, odkazující k večeri Páně, připomíná diakonii – službu, která provází Ježíšovu svátostnou praxi. Ve velkopátečních pašijích je třeba více připomínat a vysvětlovat především téma kříže (J 19,17), v povědomí členů naší církve nepříliš zakořeněné. V textech Vigilie neděle Božího hodu velikonočního se jako kazatelsky podnětné ukazují dva motivy: ženy, které Ježíš potkává, a motiv Ježíše – učitele.

Homileticko-liturgický seminář byl pro duchovní obcerstující přípravou na velikonoční svátky. Semináře pořádané ústřední radou by si jistě zasloužily větší počet posluchačů, neboť se vždy jedná o dobře strukturované akce s kvalitním obsahem přednášené látky.

Helena Smolová

Z našich setkání

„Škola hrou“

Je odpoledne, hlavou se ženou dojmy a vzpomínky ze setkání, které před pár okamžiky skončilo. 28. března jsme prožili v kruhu pastoračních asistentů, kazatelů a jáhnů královéhradecké diecéze a téma směřovalo k osobnosti Komenského, který by v tento den slavil 425. narozeniny. Náplň semináře jsme si připravili sami, každý pozvaný měl na starost část programu pro své kolegy. Vyslechli jsme skvělou přednášku o životě Jana Amose od pardubického kazatele br. Zdeňka Martiše, jehož barvitě vyprávění nás zavedlo do světa, kde Komenský vyrůstal, tvořil i odkud utíkal. Téma Komenský

a hudba jsme procházeli písněmi našich zpěvníků; vzhledem do doby, v níž písně vznikaly, jsme jejich renesanční krásu snad i více prožili a pochopili. Svůj vztah k hudbě nám přiblížily ses. Lenka Klásková a Marie Truncová. Dozvěděli jsme se více o vysokoškolském vzdělávání HTF od br. Aleše Tomana ze Žamberku. Abychom se naučili více a nejen slovem působit, měli jsme připraveny kreativní dílny s šablonami, návody, pracovními listy. Seznámili jsme se s novými odkazy na webových stránkách, ze kterých lze dobře připravit výuku s dětmi, setkání se seniory či biblickou hodinu... Pracovali jsme ve skupinách i hráli hry za pomoci dataprojektoru, o což se postaraly

sestry ze Střediska Husitské diakonie AMBRA. Setkání proložené citáty Komenského v podání br. Honzy Ročka bylo obohaceno pobožností. Workshop nápadů a možností se nesl v duchu citátu „Škola hrou“. Nejen ve slovech bratra biskupa jsme si mohli uvědomit, že každý z nás jsme důležitou součástí celku, jenž nám je blízký a záleží nám na něm. Ať laik či duchovní, každý můžeme prospět a tomu, co nám právě v tomto okamžiku nejde, se při troše dobré vůle můžeme naučit. Malé i velké věci jsou většinou založeny na jednoduchosti, kreativitě a prožitku vlastního úspěchu, a to jsme si ostatně zažili tento den na vlastní kůži sami.

Foto na <http://www.ccshhk.cz/>. **JP**

Postní setkání ve Weidenu

Členové náboženských obcí Mariánské Lázně a Tachov přijali 2. dubna pozvání Luterské evangelické církve z kostela sv. Michaela ve Weidenu k bohoslužbám s mottem „Společně za jednotnou Evropu“. Weidenští letos věnovali své modlitby českým křesťanům. Celý den zaštitoval bratr farář H. M. Meuss, který nás doprovodil a byl velmi milým společníkem. Připravil nám zajímavý program. Posuďte sami:

Při kázání v rámci bohoslužby, kdy zazněla i píseň zpívaná česky, představila ses. farářka Zuzana Kalenská život našich náboženských obcí v Tachově a Mariánských Lázních. Zmínila i programy a akce s dětmi, které doplnila prezentací fotografií. Po bohoslužbě naši skupinu vzali bývalí studenti českého jazyka na univerzitě na prohlídku města se zastavením u městských hradeb a muzea. Doprovodili nás do Sindersbergeru – domova pro seniory zřízeného weidenskou Diakonií. Tento domov patří mezi největší, ale zároveň nejvyšší poskytovatele

služeb ve svém okolí. Právě přistávají v objektu další pokoje, kapli a hospicové oddělení, které nám se zájmem ukazovali.

Po chutném obědě se členy weidenské obce a rodinou bratra faráře následovala procházka centrálním parkem až ke kostelu sv. Michaela, kde nás čekal osobně strážce věže, legendární pan Christian Stahl v historické uniformě, který se nás ujal a pověděl nám vše o zvonici, věži kostela. Vystoupali jsme na věž po 140 schodech, slyšeli všechny zvony a dokonce si na ně mohli sáhnout a zazvonit. Musím říci, že to bylo velmi zajímavé setkání a zjištění, že existují ještě v dnešní době strážci věží a ponocní!

Následovalo posezení s koláčem a kávou, tzv. Kafeekuchen, s vedením domova pro seniory a s radou starších, které velmi zajímalo naše žití a působení v Čechách.

Den rychle utíkal a my jsme zjistili, že i přes odlišnost našich řečí máme mnohé společné, možná více, než jsme čekali. V pozdním odpolední

jme se pomalu ubírali směrem ke kostelu, kde se chystalo vše na velkou předvelikonoční událost a zároveň vrchol celého našeho dne. Byli jsme pozváni na koncert Janových pašijí J. S. Bacha. Zde všechny ohromil orchestr za účasti mnoha známých sólistů. Mě osobně nadchl sbor místních kantorů (včetně pana faráře a jeho dcery jako zpěváků), tzv. Kantorei Weiden, a orchestr, ve kterém hrál i pan děkan Slenska na violu. Dvě hodiny utekly jako voda a koncert za ovací vestoje skončil. Po vřelém rozloučení jsme odjížděli plni dojmů a pocitu krásně stráveného nedělního dne. Obdiv bych také chtěla vyjádřit dětem, které jely s námi, že krásně zvládly tak náročný program. A dokonce si odvezly dáreček, který si vyrobily na památku. Mně zbyla zelená vstupenka na nezapomenutelný koncert.

Jsem ráda, že jsem mohla poznat, jak to chodí „na druhé straně kopce“, a poznat spoustu zajímavých lidí, kteří vykonávají mnoho dobrých věcí pro druhé a umí se o to podělit. Bohu díky.

Těším se znovu na setkání.

Ivana Králová

Vyhledávací řízení na pozici přednosta/přednostky organizačně-ekonomického odboru Úřadu ústřední rady ČČSH

Církev československá husitská vyhlašuje vyhledávací řízení na obsazení pozice přednosta/přednostky organizačně-ekonomického odboru Úřadu ústřední rady.

Kvalifikační předpoklady:

- VŠ vzdělání - ekonomické nebo právnické;
- praxe, organizační schopnosti, manažerské dovednosti;
- členství v ČČSH

Nabízíme:

- služební poměr v ČČSH;
- možnost i částečného úvazku, minimálně však 0,75;
- předpokládaný nástup od května 2017

Žádost s životopisem zašlete do 30. 4. 2017 na adresu Církev československá husitská, personální oddělení, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6; nebo e-mailem na adresu: personalistika@ccsh.cz

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

Zprávy

Nespatříte hada

V Oblastní galerii Liberec můžete zhlédnout multimediální výstavu, která představí dětský svět velikánů české kultury. Ukazuje pastely a tužkové kresby Josefa Čapka s dětskou tematikou, jež inspirovaly k „dětské“ tvorbě další umělce, když už Čapek dávno nebyl mezi živými. Hrubínova sbírka „Modré nebe“ a Skácelova „Kam odešly laně“ vznikly právě na motivy Čapkových prací. Nit inspirace se vine až do hudební sféry. Na slova „Modrého nebe“ zkomponoval v r. 1950 skladatel Miloslav Kabeláč stejnojmenný cyklus dětských sborů s podtitulem „Knižka dětských zpívá-

nek podle obrázků Josefa Čapka na slova Františka Hrubína“. „Liberecká výstava je unikátní v tom, že tato výtvarná, básnická a hudební díla propojuje do jednoho uměleckého celku,“ říká Markéta Kroupová z Oblastní galerie Liberec. Že měli Čapek, Hrubín a Skácel blízko k dětem, a tedy i duchovní dimenzi, je zřejmé. Ani u skladatele Kabeláče tento rozměr tvorby nepřekvapuje. Na jednom z panelů se dočteme: „Osu Kabeláčovy představitosti, hluboce vázané na sféru slova – v díle přítomném skrytě či zjevně – tvoří Bible, duchovní odkaz antiky, Shakespeare, Komenský, mimoevropské kultury a prameny české historie.“

Instalace ve stylizovaném orchestřišti originálně propojuje obraz, slovo i hudbu. Všichni zastoupení umělci se stávají hráči orchestru a souzní pod taktovkou dirigenta, zpřítomněného dětskou židličkou v čele. Návštěvník se tak stává zároveň divákem, čtenářem i posluchačem. A co že má výstava společného s hadem? Samozřejmě odpověď dává Jan Skácel: „Tady na obrázku máte / stromy, míč a slunce zlaté, / zlaté listí na zem padá, / nikde nespatříte hada. / Kdyby se tu někde schoval, / malíř by ho namaloval.“ (Báseň „Kde je had“). Hada tedy v galerii skutečně spatřit nemůžete, samotnou výstavu však ano, a to do 30. dubna. **red**

Z ekumeny

KONFERENCE EVROPSKÝCH CÍRKVÍ (CEC) VYJÁDRILA ZÁRMUTEK NAD NÁSILÍM A ZTRÁTOU ŽIVOTŮ V PETROHRADĚ

Bombový útok v petrohradském metru si podle zpráv vyžádal 14 mrtvých a desítky zraněných. Útok narušil poklidný den v jedné z nejužších univerzitních a obchodních čtvrtí města s přibližně 5 miliony obyvatel. CEC spolu s církvemi v Evropě a všemi lidmi dobré vůle truchlí nad ztrátou životů a odsuzuje tento pokus vyvolat v lidech strach. CEC vyjadřuje soustrast a modlí se za členské církve v Rusku, Ruskou pravoslavnou církev, Evangelickou luterskou církev v ruské Ingrii a Ruskou unii evangelických křesťanů-baptistů. „Další evropské město bylo zasaženo stejnou vlnou násilí jako mnoho dalších míst po celém světě a všichni pocítujeme bolest pramenící z nenávisti a destrukce,“ poznamenal generální tajemník CEC Heikki Huttunen. Kromě obětí v Rusku si připomínáme a modlíme se i za ta místa po celém světě, která byla také v nedávné době postižena smrtícími násilnými činy, a to včetně Izraele, Egypta, Pákistánu a Indie.

Erin Greenová,

Koordinátorka komunikace Konference evropských církví

ISLÁM A KŘESŤANSTVÍ: NALEZENÍ SPOLEČNÉ ŘEČI

V souvislosti se 34. zasedáním Rady pro lidská práva uspořádalo Ženevské centrum pro rozvoj lidských práv a globální dialog v březnu u sídla OSN v Ženevě doprovodnou akci, jejíž téma znělo „Islám a křesťanství, velké sblížení: společné úsilí o rovná občanská práva“. Mezi účastníky diskuze byl i generální sekretář Světové rady církví Rev. Dr. Olav Fykse Tveit.

Cílem iniciativy bylo podtrhnout společný základ mezi islámem a křesťanstvím a zdůraznit, co by to mohlo znamenat pro otázku občanství, zejména v zemích s muslimskou většinou. Řečníci také jednali o možnosti „velkého sblížení“ mezi dvěma náboženstvími, která usilují o pokoj pro všechny, a přesto jsou zdrojem nedorozumění, neshod, a dokonce i válek. Řada projevů se zaměřila na to, jak je důležité vyzdvihovat, v čem jsou si daná náboženství podobná – jeden Bůh, duchovní růst, respekt vůči bližním. Také však zaznělo, že některé komunity dosud čelí diskriminaci. Řečníci dále probrali otázku, jak zajistit rovné občanství muslimů i křesťanů. Její excelence velvyslankyně Marie-Thérèse Pictet-Althannová, stálá pozorovatelka řádu maltézkých rytířů v OSN, uvedla: „Pro posílení rovných občanských práv je zásadně důležité, aby se menšiny plně účastnily aktivit a rozhodování ve svých komunitách, a tak se vyhnuly tomu, že se stanou podskupinou a ocitnou se na okraji, což zpětně ohrožuje soulad ve společnosti.“ **Loyola Ranarisonová**

JAK ČELIT OBAVÁM PROSTŘEDNICTVÍM MEZINÁBOŽENSKÉHO DÍLA

„Čím mohou přispět ti, kdo se věnují mezináboženskému církevnímu dílu, tváří v tvář výzvam, jimž v současnosti Evropa čelí?“ Tato otázka zazněla ve dnech 29. – 31. března na setkání lidí pracujících jako mezináboženská zástupci různých církví v Evropě a organizací s církvemi spjatých. Setkání se uskutečnilo v anglickém Wokingu a jeho cílem bylo probrat téma „Migrace a mezináboženské vztahy v Evropě“. Setkání uspořádaly mezináboženské oddělení Světové rady církví, organizace Churches Together (Církev společně) v Británii a Irsku a Konference evropských církví (CEC). Hlavním tématem byly výzvy spjaté s hromadnou migrací a narůstající politikou polarizací v Evropě, islamofobií, antisemitismem a rasismem a mezináboženskými důsledky, které z toho vyplývají. Otázka, jak čelit existujícím obavám, znepokojuje v současné Evropě mnoho lidí, shodli se účastníci. Skupina ocenila pozitivní reakci mnoha církví a dalších náboženských komunit a uznala potřebu další teologické reflexe týkající se otázek, které berou v potaz lidskou realitu, potenciál i složitou situaci jak uprchlíků, tak těch, kteří je přijímají.

Účastníci navštívili Šah-džahanovu mešitu ve Wokingu, nejstarší účelovou mešitu v Británii, a projevíli vděčnost za pohostinnost, které se jim dostalo.

Erin Greenová,
Koordinátorka komunikace CEC

Zemřel bratr Václav Křesina
Ve víře v zaslíbení Pána Ježíše Krista oznamujeme, že bratr Mgr. Václav Křesina, farář Církve československé husitské, byl naším Pánem odvolán na věčnost 1. dubna ve věku 85 let.

Bratr Václav Křesina sloužil v náboženských obcích Ostrava-Hrabůvka, Ostrava-Vítkovice, Nový Jičín a Kunčice pod Ondřejníkem.

Rozloučení se zesnulým se konalo 10. dubna v Husově sboru v Kunčicích pod Ondřejníkem. Na zesnulého jsme vzpomněli v náboženských obcích olomoucké diecéze při bohoslužbách 16. dubna. **red**

Pozvánka do Kuřimi

Náboženská obec v Kuřimi zve na setkání s Johannesem Paulsenem, evangelickým farářem z německého Tastungen.

V pondělí 1. května od 9 do 15.30 hodin ve sboru (Farského 349, ve dvoře). Program: **Žalmy 36. a 37., reformace.** (www.husitekurim.cz) **red**

O změnách klimatu

„Změny klimatu, energetická politika a občanská neposlušnost“ se jmenují diskusní večery v našich městech. Na programu film *This Changes Everything* (Tohle mění vše), pozvání na první český Klimakemp, debata

o energetické politice. Spolupředátelem je Ekumenická akademie.

- Pardubice 27. 4. v 19 h - Mlýny, koncertní sál Rýhovny
- Brno 3. 5. v 19 h - kav. Tři ocásci
- Olomouc 10. 5. v 19 h - Divadlo na cukry
- Ostrava 17. 5. v 19 h - Prov. Hlubina

Koncerty u sv. Mikuláše

- 24. 4. - 20 hodin
BACH, HÄNDEL, VIVALDI, MOZART
Camerata Pragensis Orchestra
- 25. 4. - 17 hodin
BACH, HÄNDEL, MOZART, DVOŘÁK
J. Kalfus - varhany
Y. Škvárová - mezzosoprán
- 26. 4. - 17 hodin
TELEMANN, BACH, MOZART,
F. Štastný - varhany, cembalo
V. Vlha - hoboj
- 27. 4. - 17 hodin
BACH, HÄNDEL, VIVALDI,
SAINT-SAËNS
Saint Nicholas Chamber Soloists
- 28. 4. - 17 hodin
BACH, SCHUBERT, DVOŘÁK, VERDI
J. Kšica - varhany, T. Jindra - bas
- 28. 4. - 20 hodin
DVOŘÁK, RAVEL, MOZART, VIVALDI
Radio Symphony Collegium
- 29. 4. - 17 hodin
VIVALDI, HÄNDEL, ALBINONI
B. Rabas - varhany
M. Kejmar - trubka a křídlovka
- 29. 4. - 20 hodin
MOZART, DVOŘÁK, VIVALDI, HÄNDEL
Vivaldi Orchestra Praga
- 30. 4. - 17 hodin
MOZART, BEETHOVEN, BIZET,
HAYDN
Pražské dechové kvinteto
- 30. 4. - 20 hodin
BACH, HÄNDEL, VIVALDI, MOZART
Camerata Pragensis Orchestra
(Inzerce)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nevěřící Tomáš

Seřadte věty příběhu do správného pořadí a z písmenek za větami získáte tajenku.

1. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ (CH)
2. Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ (E)
3. Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. (O)
4. Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. (N)
5. Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš.“ (U)
6. Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho ruku stopy po hřebech a dokud nevlořím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ (P)
7. „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (J)
8. Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ (Y)
9. Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ (B)

(Řešení z čísla 11: Já si myji ruce.)

Jana Krajčířiková

Český zápas jako Týdeník Církve československé husitské K anketě o nové grafické úpravě

Vážení čtenáři, pozdravuji Vás a oslovuji Vás ve věci záměru nové grafické úpravy označení našeho periodika. Na zadní straně tohoto čísla naleznete návrh, který vzešel z diskuse o našem církevním tisku v biskupské radě. Navržená úprava graficky zvýrazňuje „Týdeník Církve československé husitské“. Není však měněn název našeho periodika „Český zápas“, ale je navržena jen jeho nová grafická úprava a podoba. Motivem k této úpravě je zřetel misijní a pastorační, aby na čelní straně našeho tisku byl očím zřetelnější název naší církve. Pokud v návrhu vyniká označení „Týdeník“, pak je to i z důvodu biblického rytmu týdne s nedělí jako dne Páně. Prosíme, odpovězte na anketu jako členové církve a čtenáři periodika osobně, a nikoli anonymně. Vyjádřete svůj pohled a sdělte nám písemně, zda jste spíše pro zachování stávající podoby nebo jste otevření této navržené grafické úpravě.

Za biskupskou radu CČSH
bratr patriarcha Tomáš Butta

ANKETA

Uvítal(a) byste grafickou změnu hlavičky novinových i magazínových čísel týdeníku Český zápas tak, jak ji prezentuje ukázka novinového čísla?

ANO

NE

Jméno:

Příjmení:

Náboženská obec:

Vaše vyjádření prosím pošlete do 15. května 2017 na adresu: Tajemnice Ústřední rady Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, případně elektronicky na: ustredni.rada@ccsh.cz